

Er was eens

een vrouw die graag een kindje wilde.

Op een dag liep er een goede heks voorbij haar huis, die haar een bloemzaadje gaf.

De vrouw plantte het zaadje en verzorgde het goed, en al gauw staarden twee kleine oogjes haar van tussen de bloemblaadjes nieuwsgierig aan.

In de knop van de bloem zat een piepklein meisje!

De vrouw noemde haar Duimelijntje. Al snel werd duidelijk dat Duimelijntje niet groot was, maar wel heel dapper.

In dit magische prentenboek steekt An Leysen het klassieke sprookje van Hans Christian Andersen in een nieuwe jasje.

Voor kinderen vanaf 5 jaar en iedereen die van meeslepende sprookjes houdt.

www.clavisbooks.com

Clavis

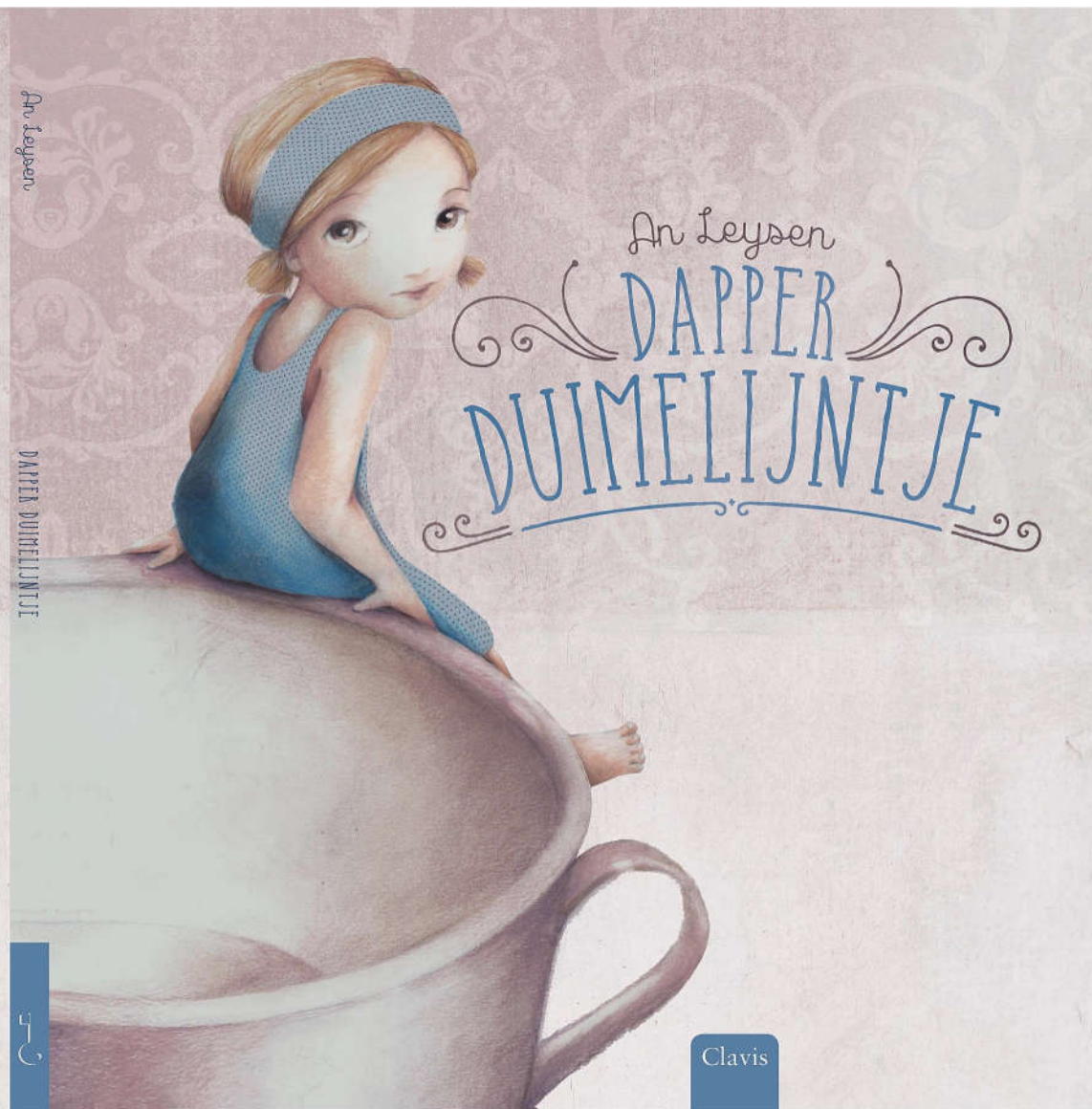
9 789044 831443

An Leysen

DAPPER
DUIMELIJNTJE

Clavis

An Leysen DAPPER DUIMELIJNTJE

Clavis

An Leysen

Dapper Duimelijntje

© 2017 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York

Trefw: sprookje, kinderwens, vriendschap, liefde, avontuur

NUR 273

ISBN 978 90 448 3144 3

D/2017/4124/144

Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

An Leysen
DAPPER
DUIMELIJNTJE

*Er was eens een vrouw
die in haar eentje in een groot fraai huis woonde.
Ze had alles om gelukkig te zijn,
maar toch zat ze vaak treurig
uit het raam naar buiten te staren.*

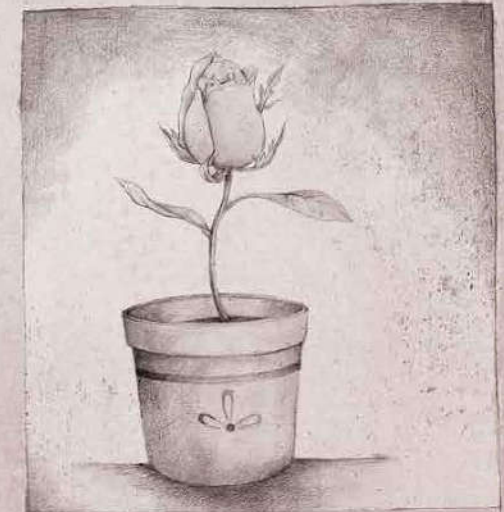

Op een dag kwam er een oud vrouwtje voorbij het huis.
Ze hoorde de vrouw zuchten alsof haar hart ging breken.
'Wat scheelt er, liefje?' vroeg ze bezorgd. 'Waarom kijk je zo verdrietig?'
'Ach,' antwoordde de jonge vrouw. 'Ik voel me zo eenzaam!
Had ik maar een kindje om voor te zorgen. Dat is mijn grootste wens.
Maar helaas, ik kan geen kinderen krijgen!'
'O, maar ik kan je helpen,' glimlachte de oude vrouw.
Ze grabbelde diep in haar tas en haalde een klein zaadje tevoorschijn.
'Stop dit zaadje in een bloempot met flink wat aarde en draag er goed zorg voor!'

Een beetje beteuterd bedankte de vrouw haar.
Wat moest ze nu met een bloemzaadje?
Ze had toch om een kindje gevraagd?
Maar ze wist niet dat de oude vrouw in werkelijkheid een goede heks was.
Een heks met toverkrachten, die wensen in vervulling kon laten gaan.
En omdat ze toch niets beters te doen had, vulde ze een pot met grond
en plantte daar het zaadje in.

Een paar dagen later was er al een mooie bloem uit het zaadje gegroeid.

Toen de vrouw zich bukte om de bloem te bewonderen,
staarden twee kleine oogje haar van tussen
de bloemblaadjes nieuwsgierig aan.

In de knop van de bloem zat een piepklein meisje!

Ze was prachtig.
Ze zag er precies uit als het kindje dat de vrouw had gewenst.
Maar ... ze was niet groter dan een duim!

'Mijn eigen lieve kleine *Duimelijntje*,'
zong de vrouw terwijl ze het meisje
voorzichtig met twee handen optilde
en met haar door de kamer danste.

Duimelijntje en haar moeder hadden het goed samen.

Overdag, als haar moeder in de keuken bezig was, speelde Duimelijntje tussen het servies op de keukentafel.

Daar had de vrouw een bord met water gezet, waar een groot tulpenblad in dreef.

Zo kon Duimelijntje van de ene kant van het bord naar de andere kant peddelen.

